

Девети май – победа, мир и обединение

Денят 9 май е паметен не само заради победата на СССР над Нацистка Германия в Отечествената война, но и заради почитта, която отдаваме на всички жертви, нечовешки терзания и мъчения, през които са преминали различни народи. Неволното споменаване на тази дата, кара сърцето на всеки да потръпне и да върне съзнанието си назад към изпитанията, които поднася войната.

Какво е за България 9 май?

Не е официален празник, но е ден, в който въпреки, че исторически страната ни е сред загубилите войната, сме една от малкото държави с блестящ дипломатически подход на княз Борис III и успяваме да запазим не малко живи. Протакаме докато можем включването във войната, въпреки пакта между Германия, Япония и Италия. Под натиск сме и от СССР, и от САЩ, и от всички участници, за да вземем страна и да влезем на бойното поле. Даваме много жертви...и затова трябва да помним...Този ден се отбелязва тържествено, като повсеместно се поднасят цветя и венци на паметниците на загинали български и съветски войници, участници в бойните групи (1941-44) на БКП и партизани, организират се и други тържествени мероприятия. След 10 ноември 1989 г. в България се прекратява организирането на Деня на победата и започва да се отбелязва Деня на Европа, посветен на мира и обединението. Празникът се явява като пример за дълбоко поклонение пред загиналите, за огромна признателност към тези, извоювали независимостта на родината си, сила и увереност в бъдещето не само на Русия, но и на всички честни хора.

За Европа и Русия Великата отечествена война разкрива нечувани героични подвизи, скрити сили на човешкия дух и бележи поколения след нея. Парадът на Червения площад отбелязва пътя към Свободата от „новия ред“ на фашизма и сякаш с огромната си мощ и пищност смазва всяка мисъл за маловажност на противника и за желание да се приеме като възможност тогавашната концепция на Хитлер. Този парад и честването на оцелелите след фашизма напомня завет, който сме длъжни да пазим и предаваме.

Човечеството ще пребъде само в единство и цялост, въпреки религиозни, расови и национални различия. Героите, заплатили с кръвта си, няма да намерят покой, докато не разберем, че идеите за нетърпимост и световно господство не трябва да имат място в живота ни днес, утре и завинаги.

Симона Иванова Вълкова – VII “б” клас

СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Созопол